

lomba. Ennek a rendelkezésnek az a magyarázata, hogy a szóban forgó üzlethelyiség a jelenlegi háborús viszonyok között amellelt, hogy a város lakossága részére nagyobb mennyiségű tejterméket stb. kíván biztosítani, azt a célt is szolgálja, hogy a szegedi piacon a helyi körülményeknek megfelelő normális piaci árak állapíttassanak meg, a fogyasztó közönség az indokolatlanul magas áraktól megkíméltesse és hogy ezen normális piaci árak megállapítására a bérleti idő egész tartama alatt ezen üzlethelyiség útján a hatóság mindenkor befolyással lehessen.

Ez a meghatározás fölötté tetszetős. Ha a gyakorlat — amiben senkinek sincs oka kételkedni — ehhez a szövegezéshez fog simulni, vele a főkapitány a legnagyobb lépést tette a piaci rend megteremtéséhez.

— **Jól bánnak Olaszországban a hadifoglyokkal.** Szombaton egy levél érkezett Szegedre az egyik olasz fogságba jutott 46-os katonától. A levélben megírja a katona, hogy jó dolga van, ebédre levest, húst és főzeléket kapnak, mindennapra egy kenyeret, este főzeléket. Beosztva élnek századokba, fogságba jutott altisztek gyakorolják a felügyeletet. Szabadon járhatnak, de a kijelölt területet el nem hagyhatják. Főzni, mint a katonaságnál maguk főznek maguknak.

— **Beiratások a városi nyelviskolában.** Szeged szab. kir. város felügyelete alatt álló Nyelviskolában (városi felső kereskedelmi iskolában) a beiratkozások szeptember elsején (délelőtt és délután) kezdődnek. Német, francia, angol és olasz nyelvek társalgási alapon. Kezdek és haladók, tanulók és felnőttek külön-külön nyolcas csoportokban. Telefon 1411. Igazgató Jakab Dávid.

— **Királysértésért 3 havi fogház.** Ez év márciusában Martonson Grubanov Györgynéhez beállított özvegy Takács Györgyné és kérte a kéményseprési díjat. Grubanovné kikérte magának, hogy az ő házában magyarul beszéljenek, közben a királyt sértő kifejezésekkel illette. A szegedi törvényszék hétfőn ítélt meg. A törvényszék bírnőnek mondta ki Grubanovné királysértés vétségében és ezért három havi fogházra ítélte.

— **Elhalasztott népiünnepély.** A Szegedi Szabadoktatási Egyesület vasárnapra tervezett ujszegedi népiünnepélye nem volt megtartható a bekövetkezett rossz időjárás miatt. Ezért az egyesület a népiünnepélyt szeptember 12-én délután 3 órai kezdettel fogja ugyancsak Ujszegeden megtartani a már közölt belépő díjjal. A tárgysorsjáték és szerezésekerék tárgyak kisorsolása is ez alkalommal történik. Az egyesület kéri a közönséget, hogy a hazafias célra való tekintettel a népiünnepélyen megjelenni sziveskedjenek.

— **Gyermekgyilkos leány a szegedi törvényszék előtt.** Rózsa Etel cselédleánynak ez év tavaszán gyermeke született. Rózsa Etel kiadta a gyermeket Dorozsmára Dicső Ferencnéhez gondozás végett. A csecsemő Dicső Ferencnéhez meghalt. A halálozás körülményei gyanúsak voltak és a csecsemőt fölboncolták. A boncoló orvos véleménye szerint a halál ütődésből vagy ütéstől eredő vérömlés következtében következett be. Dicső Ferencné tizennégyéves lánya azt vallotta a csendőröknek, hogy Rózsa Etel mondta neki, hogy fusson-verte a gyereket, hogy elpusztuljon néhány nap alatt. A csecsemőt tényleg ütötte-verte és zsíros krumplit adott neki, hogy pusztulását siettesse. A szegedi törvényszék hétfőn tárgyalta az ügyet. A tárgyaláson Dicsőné lánya tagadott. Rózsa Etel szintén tagadta, hogy fölbujtotta volna a lányt arra, hogy pusztítsa el a gyermeket. A törvényszék bírnőnek mondotta ki Dicsőné leányát és fiatal korára való tekintettel javítónevelésre ítélte. Rózsa Etelt a fölbujtás vádjai alól bizonyítékok híján fölmentette.

A törökök elsüllyesztettek egy tengeralattjárót.

Budapest, szeptember 6. A török főhadiszállás jelenti: E hónap 4-én a Dardanellákban elsüllyesztettünk egy angol tengeralattjáró naszádot, miközben 3 tisztet és 25 tengerészt foglyul ejtettünk.

Az Anaforta-szakaszban a mi földerítő csapatoszlopaink éjszakának idején sikeresen hajtottak végre hirtelen támadásokat és ezuttal ismét jelentékeny zsákmány jutott kezünkre. E hó 4-én tüzéségünk Bukuk Kemiklik partvidékén állomásozó egyik ellenséges szállítóhajó fedélzetén tüzet okozott.

Az Ari Burnu szakaszban a tüzéségi jütközet és a bombavetés tovább tart.

A Sedil Bahr szakaszon az ellenség ütegei időnkint teljesen eredménytelenül ágyúzzák a partvidéket Alcsipeténél. Augusztus hó 4-én az anatóliai tengerszorosban levő ütegeink nagy hatással ágyúzták az ellenséges barakkokat az Ellesfoknál és ellenséges ütegek megpróbálták tüzelésünket viszonzni, de elnémitottuk őket.

Az ellenséget kényszerítettük, hogy táborait kiirítse és azokat más helyekre vigye. Este a mi ütegeink kényszerítették az ellenséges topedónaszádokat, amelyek a torkolathoz akartak közeledni, hogy visszaforduljanak. Egy ellenséges gőzöst, amely ütegeink tüzkörében maradt, a sötétség beálltával nyílt tengerre vontattak ki. (Közi a miniszterelnöki sajtóosztály.)

Az orosz liberálisok a háború folytatását követelik.

M. Borecki a Párisban megjelenő „Nasae Slovo” című lapban a következő figyelemreméltó cikket írja az orosz polgári körökben uralkodó hangulatokról:

Az orosz polgárság előtt a háború főcélja a Dardanellák meghódítása. A kormány tudja ezt. A „társaság”-ban olyan a hangulat, hogy nyíltan beszélnek: ha a kormány külön békét köt, akkor II. Miklós helyére Nikolaj Nikolajevics lép a trónra. A szövetségeseikkel a liberálisok elégedetlenek, mert Oroszország kénytelen a háború terheinek legnagyobb részét viselni. De azért hangoztatják, hogy a szövetség fölbontására nem szabad gondolni.

Szenfölként érdekes, hogy liberális körökben milyen álláspontra helyezkednek a munkás-mozgalommal szemben. Ha a munkások között mozgalom indul meg a háború befejezésére, akkor a liberálisok ez ellen állást foglalnak és közelednek a kormányhoz, ha ez a háborúnak a győzelemig való folytatására szánja magát. A kormánnyal való ilyenféle együttműködés már megkezdődött és az ösztönzés a hadseregből indul ki, amelyben a technikai dolgokban való fogyatékoság miatt nagy az elégedetlenség. Forradalmi propagandáról a hadseregben nem lehet hallani. A politikai változások azonban Oroszországban attól a hangulattól függenek, amelyben a hadsereg a háborúból vissza fog térni.

A liberális körök még nem veszítették el a győzelembe vetett bizalmukat. Még ha a németek Pétervárra bevonulnának és az orosz hadsereg egészen a Dnyeperig visszavonulna is, még akkor sem gondolnak a békére. Természetesen másképen áll a dolog, ha Anglia és Franciaország hajlandók lesznek a békére.

Egy szegedi tartalékos hadnagy a Lubacov előtti harcokról.

(Saját tudósítónktól.) Ezt a kis történetet éppen harmadszor mondta el egy szegedi honvéddahadnagy. Mikor először elmondták, azért nem irtam meg, mert nem hittem igazságában, másodszor pedig, mert az elbeszélő maga is beismerte, hogy az egészet csak hallomás után mondja el. De a hadnagy harmadszorra mondta el; a nevét nem lehet megírni, istenem, ezek a tisztek úgy, úgy félnek a nyilvánosságtól a háború óta; a hadnagy becsületszavát adta a történet igazságára, hitelére. Megtehette, ott volt, látta, része volt benne. És az egyik érmet a mellén épen akkor kapta. Mert nagy volt és kemény volt a harc és igazán nem segíthetett volna jobban senki, semmi hadseregünknek, mint ott Lubacov előtt a szeszélyes véletlen.

— Az ezer ágyú dörgése ott Gorlice előtt, hamar elérkezett hozzánk — kezdte meg elbeszélését a hadnagy. — Kemény, nehéz harcokat vívtunk ebben az időben, szükség volt minden ember minden erejére, ha azt akartuk, hogy eredmény és siker koronázza a munkánkat.

— Jaroslau visszafoglalása után északra kanyarodtunk egy kevésbé. Így kerültünk — mindenütt a futó oroszok nyomában — Lubacov alá. Ekkorra az oroszok itt nagyszerű védelmi vonalat készítettek és erősítéseket is kaptak, elég az hozzá, szembefordultak velünk. Minden eddiginél keményebb és nehezebb harcokra volt kilátás.

— Az első napon mi támadtunk. Rohamot roham után intéztünk az orosz front ellen, azonban hiába. Beláttuk, hogy olyan a tulerő, amellyel szemben tüzéségünk, illetve erősebb tüzéségi előkészítés nélkül nem juthatunk semmi eredményre. Pedig az utunk sürgős volt nagyon. Már ekkor tudtuk, hogy csak és egyedül csak a gyorsaság hozhatja meg nekünk a kívánt eredményt. Másnapra döntő csapást terveztünk. Az oroszok azonban alighanem megsejtették a tervünket, mert alig hajnalodott, hatalmas ágyútűzzel üdvözöltek bennünket.

— Aztán láttuk, hogy roham lesz. Tényleg, egy óra múltán látjuk, hogy a tüzéség fedezete mellett előretör egy orosz ezred. Szibériaiak voltak.

— Parancsot kaptunk, hogy engedjük egészen közel, az árkaik elé a rohamozókat. Mikor az akadályok elé érnek, aztán gyors tűz rájuk.

— Így is történt. Mikor az első akadályok elé ért az orosz ezred, mi hatalmas szalvé-val fogadtuk őket. Egy pillanatra megdöbbenve álltak a gyilkos puskatűz halatára. Megéreztek, hogy csak temetőjük lesz az a hely, de eredményt nem tudnak elérni. Egy-kettő még felénk rohant, aztán megfordult mind. A roham megtört, összeomlott egyetlen gyorstűzre.

— Ekkor aztán párját ritkítóan borzalmas dolog történt. Az oroszok állati kegyetlenséggel saját embereikre irányították a gépfegyvertűzet, hogy így kényszerítsék őket a roham teljes befejezésére és keresztülvitelére.

— Az oroszok soraiban irtózatot pusztításokat vitt véghez saját gépfegyvertűzük. Az emberek hulltak egymásután, mind. A szegények borzalmas elkeseredéssel tapasztalták, hogy előttük is, a hátuk mögött is a halál áll. Álltak egy helyen egy ideig, jobban mondva feküdtek. De a tűz csak nem szűnt és a halálraitelt szerencsétlenekből mind több és több ember hullott el. Egyszerre állati üvöltést hallottunk a köztünk és az orosz állások közt fekvők soraiból. Vérfagyasztó, állati üvöltést és a következő pillanatban felugráltak mind a halálra ítélték. Most az egész világháború történetében páratlanul álló esemény következett. Az állati, végső